

D.Russo, Studii I σ. 176-179, II σ. 399-408

Συραδίνος

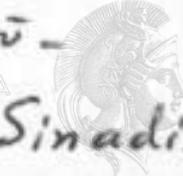
(Ιερεύς) ἐκ Σεππῶν

17αι.

Εις τὰ Studii istorice greco-române (I-II, Bucureşti 1939) του Δημοθ.
 Pousoos ἔχουν περιληφθῆ ναι δύο μεταγράφα του ἀναγερόμενα εἰς τὸν
πατέα - Συραδίνον, ο δεύτερος ἔχει γράψει κατά τας ἀρχαῖς τοῦ 17ου αἰώνος
 εἴρα «Θρῖνος», ναι εἴρα «Χρονινδρ τῶν Σεππῶν».

Εις D.Russo, Studii, I σ. 176-179, «μετάν.: Matei al Mirelor imită
 de preotul Sinadinos (= Mardaios ο Μυριών ως πρότυπος του πατέα - Συραδίνου),
 ἐνδε ἀργαγόσται στίχοι ναι περιπολαὶ τοῦ Mardaiou Μυριών εὐρισκούσεναι αὐλο-
 σιοι Ἡ ἔλαχεως παρηλλαγμένοις εἰς τὴν Έρα τοῦ πατέα - Συραδίνου -

Εις D.Russo, Studii, II σ. 399-408 «μετάν.: Preotul Sinadinos și Matei

al Mirelōt», που μανική μετάγεσης τοῦ εἰλινιοῦ δημοσιευθέντος ἐν «Νέᾳ Εστίᾳ», τ. 24 (1938) σ. 1229-1232, λέπθρου νοὸς τὸν τίτλον «Παπᾶ Συραδίου ναι Μαζδαῖος ὁ Μυρέων». Εν αὐτῷ οἱ Ρωμαῖοι λαρύγκει αἴρομεν ἐν τῆς Κιβύσιουριστικῆς τοῦ Λιάρην Βλαχογράφων (Νέα Εστία, τ. 23, 1938, σ. 853-855) θέτει τῆς νοὸς Π. Πέννα εἰδότες τοῦ Χρονικοῦ τῶν Σερρῶν τοῦ απο-Συραδίου (Σερραικὰ Χρονιά, Α' 1938), καὶ ομοίωσιν μετέτινει τοῦ Σπ. Λαζαρού ἐν ΔΙΕΕ, 2 (1885-89) σ. 640-650, τοὺς ὄστιαν ἐγράψει ναι οἱ Π. Πέννας μιὸς Γ. Βλαχογράφων. Συζητεῖ διαίσθηκε γδωσσονά Ζηνονίρατα λιγοτέρου τοῦ Ταττο-Συραδίου ναι ἐπιδρίψεται εἰς τὸ δέρμα τῶν περικοπῶν τεροτύπων τοῦ πατέρα. Συραδίου, οἵτις μηρεῖται τὸν Θρῆνον τοῦ Μαζδαῖον Μυρέων.

